XIII-ik évfolyam. 53-ik szám. Kőszeg, 1893. december 31-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona, negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr.

Felelős szerkesztő:
WITTINGER ANTAL.
Kiadó és laptulajdonos:
FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadótulajdonoshoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők.
Nyilttér sora 20 kr. — Hirdetések nagyság szerint.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS
a
KŐSZEG ÉS VIDÉKE
tizennegyedik évfolyamára.

Lapunk jövőre is a nemzeti irányu művelődés, a társadalmi előhaladás szolgálatában akar állani. Törekvésünkben mindig több és több szellemi erő támogat, kik velünk együtt mindent elkövetnek arra, hogy ez a mi magyar lapunk szivesen látott vendég legyen Kőszeg minden hű fiánál és jó barátjánál.

A KŐSZEG ÉS VIDÉKE nem politikai lap és nem is áll semmiféle párttal összeköttetésben. Elmondunk benne mindent, a mivel a város és vidékének érdeket véljük előmozditani, valamint lapteret engedünk mindenkinek, a ki a mienkhez hasonló czélt tüz maga elé.

A KŐSZEG ÉS VIDÉKE előfizetési ára:

egész évre	4 frt	(8 korona)
fél „	2 „	(4 „)
negyed „	1 „	(2 „)

Nem helybelieknél legczélszerübb az előfizetési összeget postautalványon a következő czimmel küldeni:

KŐSZEG ÉS VIDÉKE kiadóhivatala, Kőszeg.

☛ *Mutatványszámokat bárkinek ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal.*

Az év véghatárán.

Oda jutottunk, ott vagyunk — egy év véghatáránál, a honnan, mint akár egy hegytetőről, visszapillanthatunk a bucsuzni készülő évre és ennek egyes eseményeire.

Mi volt nekünk kőszegieknek az elhaló esztendő? — Eseményekben gazdag, jelentőségteljes az első tekintetre, valójában azonban a szemhatár keretében a meddő küzködésnél és eredménytelenségeknél egyéb alig rajzolódik a fürkésző szem elé. A meddőség — ki tagadhatná — az emberekben van. A köztéren sürgölődő alakok talán birnak tehetséggel, tetemes adománynyal a föltételezett csomó megoldásához, de — sajnos — személyes boldogulásnál egyebet ugylátszik nem biztositanak. A közdolgok ellátása nálunk intenzivebb erőt, jóravaló törekvést kiván.

De egyéb dolgainkban is hiányzik a lüktető érverés, a mindent életre keltő nedv. Bár tekintsük az ipart, a kereskedelmet, figyeljük egyesületeink működését, vagy egyesek viszonyait, — mindenütt csak pangést, visszafejlödést észlelünk. Mintha kimerült volna erkölcsi és fizikai erőnk. Beszélünk, tervezünk, de nem teszünk semmit. Azaz mégis valamit. Kisérletezünk, de mintha bizonyos sejtelem fogna el, már előre bizonyosra vesszük a kisérletek bukását. Mintha átok lebilincselve tartaná kezeinket, ugy kecmergünk a müveletlen talajon, ugy éljük napjainkat.

Ez áldástalan semmittevésnek végét reméljük az 1894-iki esztendőtől. Azt ugyan nem tudjuk, ha lesznek-e arra teremtett férfiaink; de reméljük azt, hogy akik jönni fognak a ro-kadozók helyébe, azok a maguk korának, az időviszonyokhoz mért ruhát öltik fel magukra, zászlajukra mostoha időnk jelmondatát irják, teendőik sorába az aktuális élet szükségeit veszik fel, nem az elődök rozoga hagyatékát, ha az még oly tiszteletre méltó is.

A magyarosodást kell előmozditani minden téren, uj iránynak bevonulnia az elmékbe, a szivekbe, a köz- és magánélet minden hajlékába, az alkotandó intézményekbe. Az általános jólétnek kell az iránytadók öntudatos czéljának lenni s e gondolatnak kell lüktetnie a jövendő éveken át városatyáink minden beszédében és minden határozataiban. Ezen fordul meg nemcsak dicsőségünk, hanem a polgárság minden tagjának boldogulása, a város békéje és mind amaz áldás foganatja, a mely minket vallás és nyelv különbsége nélkül mégis már megillet.

Kőszeg virulni fog még, azt hisszük; s hogy hova hamarább boldoguljon, abban bizunk. Magyar érzés, igazi hűség, szeretet lakozzék nálunk minden szivben és Isten áldása boruljon az uj esztendőben minden házra, melyben jó szándéku ember lakik.

Levél a szerkesztőhöz.

Pörgölin, 1893. december 28.

Kedves Szerkesztő Barátom!

A minap, hogy Kőszegen találkoztunk, meginterpelláltál, hogy miért nem küldök értesitéseket lapodba? Megmondtam az okát, t. i. mert volt rá eset, hogy olyan hirt küldtem be, mely igaz volt, de te nem hitted el, s nem közölted. Hogy tehát meginl ugy ne járjak, most olyan hireket küldök be neked, melyek nem i g a z a k, abban a reményben, hogy ezeket majd e l h i s z e d s közlöd. Kóstolóul megeresztek néhányat; — azon esetben, ha közlöd, majd időről-időre ilyen kacsát küldök többet is.*)

Mindenekelőtt arról értesitelek, hogy Kőszegről szerencsésem hazajöttem elég korán, mi nem is csoda,

*) Szivesen mindig. Való, igaznak tartunk mindant, a mi tolladból folyik, mert a ki, mint te, legalább is részben „szent", az nem mondhat valótlanságot még ha akarna sem. (Szerk.)

TÁRCZA.

A Giréthy lány ruhája.*)

— Rajz. —

Vigan volt a társaság az ivóban. A kis falusi kaszinó egyetlen pinczére alig győzte a kiürült üvegeket újakkal cserelni fel. A vállalkozó szellemű kis segédjegyző elindult czigányért a negyedórá távolságban fekvő szomszéd városkába. Mulató kedve támadt a kompániának. A falusi urak, a környék gazdatisztjei képezték a társaságot, és csatlakozott hozzájuk a Vágszabályozási társulat két fiatal mérnöke, akik csak a napokban foglalták el a faluban uj állomásukat.

Egyik jótorkú ispán dalolásra tüzelte a czimborákat s kellemes mély hangján izelitőül eldalolta a legújabb nótát. Azonközben folyt a beszélgetés. A két uj embernek mutatták be szóval a helység lakóit, kedélyesen leszapulva ezt is, azt is, a ki nem volt jelen.

— Hamis nyelvetek van! — jegyezte meg az egyik mérnök, aki nagyot kacagott a Ciceronénak felcsapott doktor jókedvü pajzánkodásain. — Szerencse, hogy itt folyik a Vág, különben hol mosakodnék az a sok szerecsen, a kit ti mázoltok be feketére!

Hajós Szilárd, a másik mérnök, hallgatagon ült a szomszédja mellett. Más vérü ember volt, mint a kollegája. Nem tetszett neki ez a szabad emberszólás. Nem való azt leszapulni, aki nincsen itten és nem védheti magát a szó fulánkja ellen. Meg is látszott az arczán, hogy nincs megelégedve a hanggal, melyen itt beszélnek. A doktor mosolyogva fordult hozzá, a mintegy mentségképen mondta: — Ne haragudjék mérnök úr! Rossz nyelvünk van nekünk falusiaknak. De hát mivel mulasson itt a világ végén az ember. Különösen mostan, mikor se vadászat nincsen, se disznótor; a farsangnak is vége. Szép lány sincsen a faluban, a kinek kurizálni lehetne. Iszogatunk, dalolgatunk, megszóljuk a világot, hogy meg ne aszaljon az unalom: . . .

Hajós Szilárd kénytelen volt elismerni, hogy ennek a cinikusságnak van valami jogosultsága. Felelni akart valamit arra, amit mondtak.

— Szép leány sincsen, doktor ur? Lássa én már is láttam egyet. Együtt utaztunk ide Érsekujvárról. Bogárhaju kis lány, karcsu, idomos. Feher az arcza, mint a tubarózsa levele. A ruhája legalább ugy tünteti fel. Kiáltó ellenét! F e k e t e a r u h á j a, g y á s z f e k e t e. Az a fehér arcz meg olyan szomorú. A szemében sem volt élet. Nem tudom azt az arczot azóta elfelejteni. — Egy idősebb hölgy utazott vele. Aligha az édes anyja, mert az nem gyászolt se a ruhájával, se a kedélyével. Valami jóizü könyvet olvasott az egész uton, sokat mosolygott rajta, mig a másik meghuzódott a coupé sarkában, és bámult ki a sivatag, kopár vidékre, a csupasz fákra, melyek szemünk előtt elszaladtak. Olyannak látszott, mint egy szobor.

A doktor azzal a sietséggel iparkodott felvilágositást adni, mintha félne, hogy valaki elhalásszaza előle a thémát.

— Tessék, erről még nem is beszéltem. Igen, mérnök ur, igaza van, az szép leány. Nem itt lakik. A szomszédban, a giréthi pusztán. Apja nincsen, az az anyja volt, aki kisérte, özvegy Giréthyné. Őt Giréthy Klárának hivják. Az ő öröke a giréthi puszta. Szegény leány! Elmondom a történetét, mérnök ur, hallgassa meg. A giréthi puszta szomszédságában fekszik a kevermesi uradalom. Gyönyörü földek, kétezer hold szántó és nagy darab erdőség! Gazdag ember a kevermesi gróf! Most két éve, mikor a mostani főispánunkat installálták, ott volt a banketten ő is, meg Giréthy Klára. Meglátták egymást, akkor először. Mi történt közöttük, nem tudom. Annyi bizonyos, hogy a grót a Giréthy lánynyal tánczolta a hajnali csárdást, a melyik itt, a mi vidékünkön három órán át tart. Akkor történt az is, hogy Giréthyék kocsijának reggel eltört a tengelye. Lehet, hogy nem is véletlenül. A gróf nagy zsivány. Elég hozzá: Giréthyéket ő vitte haza a kocsiján. És attól tartva sokszor bekanyarodott a koronás hintó a giréthi utra. Egy pár hónap mulva már szóltében fecsegtek róla a megyében, hogy Giréthy Klára menyasszony. Sajnáltuk, jó parthie lett volna! . . .

A mérnök azt hitte, hogy kitalálta a mese végét.

— Nos! A gróf talán meghalt? . . .

A doktor elmosolyodott. Teletöltötte a méruök poharát, a magáét is. Tagadólag intett a kezével.

— Eszeágában sincs! Él, és friss egészségnek örvend. Majd meglátja, sokszor megfordul közöttünk, nagy demokrata. Gyakran betoppan a mi rongy kis kaszinónkba egyet mulatni velünk, szegény falusiakkal. Egyszerű, história az egész! Giréthy Klára olyan felhők közt járó leány; idealista, ergo bolond. A gróf megunta az excentrikusságát. Nem való az a lány feleségnek. Szentnek való, oltárképnek, akit imádni kell. A gróf egészségesebb érzékü ember. Mikor lefoszlott a szeméről az első igézet, kezdte unni azt a faragott madonnaképet. Nem illettek össze. Neki olyan lány való, a kinek vér pezseg az ereiben és láng van a szivében, a testében. Az imádság csak ünnepnapra jó; a szenteket megunjuk, ha mindennap látjuk! . . . Egyszer csak hire terjedt, hogy nem jár már Giréthre. Klárát meg sirni látták. A kasznár beszélte. Én sajnáltam nagyon. De minek is kezdett egy gróffal. Én, tudom, nem hagytam volna ott. Más az a magunk véréből. De a grófot nem csábitja a

*) Lapunk pályázatán dicséretben részesült.

mert az ut oly kitünő, hogy folyton hajtani lehetett, különösen a papirmalomnál; hazajövet alig győztem a port lekefélni, sajnáltam is, hogy a porköpönyegem nem volt velem. Dicsértük is Patonay Sándor utbiztost! — Annál inkább is örvendetes az utak ily jó állapota, mert az utadó csak igen csekély, a nép szivesen fizeti, hisz tapasztalja, mily hasznos célra hozza áldozatát.

Továbbá panaszkodnom kell a jegyzőségembe beosztott községek lakosságára. Dacára annak, hogy egész évben mást sem tettem, mint mindig exequáltam, mégis az egész évi adó hátralékban van, egy krajcár sem folyt be. Ellenben a fogyasztási és italmérési adóval, melyet a pénzügyigazgatóság a legnagyobb készséggel szives volt nekünk magas beszedési jutalék mellett átengedni, jó üzletet csináltunk. Tetemes összeg marad tiszta haszonként a községeknek. Ugy tudom, hogy a pénzügyigazgatóság az 1894. és 1895. évre még olcsóbban akarja átengedni a sokat jövedelmező és csekély fáradsággal járó üzletet, de a községek a közigazgatási bizottsághoz azirányt folyamodtak, hogy mérsékelje az igazgatóság áldozatkészséget, nehogy az állam tulságosan megkárosodjék.

A Kőpataknál mult évben felállitott vám igen jól jövedelmez, az utadó-alap semmi esetre sem fog ráfizetni. Az osztrák fuvarosok, kiknek a magyar határig a legrosszabb utjuk van, nagyon dicsérik a magyar határtól Kőszeg felé vezető utat, mely azóta még meg is javult, mióta a kőpataki vámos nekik 15—20 krajcárokat fizet. — Miután az utak oly kitünők s igy az utbiztosok- és utkaparóknak kevesebb dolguk van, nagyon természetesnek találom, hogy fizetésüket a legutóbbi megyegyülésen leszállitották. Azonban Porgölln község kérelme azirányt, hogy egy felesleges áteresz megszüntettessék, nehogy a házak udvarából a viz az utárokba folyhasson, még nem teljesittetett.

Még egyet. Kőpatakon a legutóbbi tisztujitás alkalmával szokatlan eset történt. A választási elnök a választók nelkül egymaga választotta meg a birót. Ez ellen a község természetesen tiltakozott s az eredmény az lesz, hogy a választási elnök fel fog függesztetni hivatalától.

Végül kivánom, hogy ezen laptölteléket megkapjad, amit annál inkább is hiszek, mert az itteni postahivatalnál feladott levelek nem szoktak elveszni s volt rá eset, hogy ha valaki bérmentetlenül adta is fel levelét, a postamester mégis ráragasztotta az 5 kros levéljegyet, arra pedig még nem volt eset, hogy levelet felbontott s elolvasott volna. Nem is csoda, hisz a postamester férfi, tehát nem oly kiváncsi, mint a nők! — Ha pedig várakozásom ellenére mégis ugy történnek, ime ide igtatom: „Horcher an der Wand, hört seine eigene Schand!“

Ha biztosan tudnám, hogy mindezt elhiszed, még jobban is felültetnélek, igy azonban egyelőre tartogatom, etetgetem kacsáimat, hogy nagyobb s kövérebb állapotban küldhessem be neked.

Kivánok boldog ujévet! Igaz hived:
Szentrezsöy György.

HIREK.

Boldog ujévet
kivánunk lapunk olvasóközönségének
és munkatársainknak!

— **Karácsonyfa-ünnepélyek.** A jótékonyság több hajlékában gyult ki mult vasárnapon a karácsonyfa, fényt és meleget varázsolva a megajándékozott kicsinyek közé, kiknek különben az elet oly fénytelen és hideg. Hisz oly könnyü őket boldogitani: a karácsonyfa aranyos-ezüstös papirdiszének csillogása, a szines gyertyácskák és egyéb tarkaságok oly végtelen örömmel töltik el szivecskéjüket, az ajkon mosoly kél, a szemben könv, örömkönv csillog és a kéz imára kulcsolódik.

Az *ág. ev. nőegylet* a hitfelekezet iskolájában d. u. 4 órakor gyujtotta fel a szegények karácsonyfáját válogatott közönség jelenlétében. Énekkel kezdődött az ünnepély, melyet nagyban emelt *Michaelis* Izidor lelkész alkalmi beszéde és a gyermekek köszönetmondásai. 42 szegénysorsu gyermek részesült mindenféle ajándékban.

A *kath. nőegylet* karácsonfa-ünnepélyét esti 5 órakor tartatott a kath. elemi iskola első osztálya tantermében nagyszámu közönség jelenlétében. E nap minden évben nevezetes mint karácsonest, mert ekkor a Jézuska valóban fejedelmi áldással szokott ez épületbe betérni. Igy volt az idén is. Már délután igen sok szegény részesült élelmiszer- és pénzadományban; mert a keresztény szeretet talál módot, hogy senki se éhezzék a szent karácson ünnepén. Öt órakor óriási karácsonfa világitotta meg a termet és a fa alatt diszes talapzatra állitott Jézuskaszobrot, — és felzendült a női kar által nagy pontossággal előadott alkalmi ének, mire egy árva fiucska szavalt szép alkalmi versezetet. Következett ezután prépost ur ő nagyságának a szegények és árvákhoz intézett és a nap fontosságához alkalmazott beszéde, melyben kiemelte, hogy a gyermekek is a Megváltónak köszönhetik, hogy a keresztenységben oly sok szeretetben részesülnek. Mert az Isten Fia, ki maga is gyermekké lett, mondotta: „Engedjétek a kisdedeket hozzám jönni, mert övék a mennyeknek országa,“ és a felnőttekhez: „Ha nem lesztek mint a gyermekek — alázatosak és szeludszivűek — nem mehettek be mennyeknek országába.“ Ő mondta, hogy ne vessünk meg egy gyermeket sem, mert angyalaikat látják az Atyát, ki mennyekben van, és Ő tanitotta az embereket, hogy jót tegyenek a gyermekekkel is: „Aki egy gyermeket az en nevemben fogad be, engem vesz fel“; — és hogy a kath. nőegyleti tagokat is az Ur Jézustól tanult szent szeretet lelkesiti, hogy annyi jót tesznek e szent estén a gyermekekkel, Buzditotta azután a gyermekeket a nőegyleti tagok iránti hálára, továbbá vallásosságra, erkölcsös magaviseletre és szorgalomra. Es miután még megmagyarázta a fényességgel és édességekkel oly gazdagon diszitett karácsonfa magasztos jelentőségét, a nőegyleti tagokhoz intézett köszönetet a szegények és árvák nevében. Volt még egy szép karácsoni ének a női kar által előadva, és végül kiosztattak az ajándékok a szent várakozással eltelt gyermeksereg között. Sok jelenlevőnek örömkönv ragyogott szemében, midőn látták a gazdagon megajándékozott szegények és árvák örömét. Es hogy mily gazdagon állitott be a Jézuska, mutatja a körülmény, hogy a jelenlevők álmélkodva szemléltek a teremben az asztalokon köröskörül elhelyezett sok czipőt, csizmát, kapczát, inget, szoknyát, kendőt, nadrágot, kabátot, nyakravalót, kalapot, kézmelegitőt, keztyüt, — és megértjük ezek sokaságát, ha felemlitjük, hogy végül nyolczvan szegény fiu- és leánygyermek lett tetőtől talpig felöltöztetve, jó meleg ruhával ellátva. Azonkivül mindegyik kikapta még jókora adagokban kalács, dió, alma, szilva és czukorsütemény részletét. Mi is azt mondjuk: a jó Isten fizesse meg! Nincs is szebb, hölgyeim, mint az elhagyatottak, szegények és árvák könyeit törölgetni!

— **Felebbezés eredménye.** Az 1894. évi virilisták névjegyzékére vonatkozó képviselőtestületi határozat ellen *Kőszegi* József és *Vidt* Géza városi képviselők felebbezéssel éltek. A megye alispánja *Kőszegi* József felebbezésének azon első részét, mely az 1892. évi adó alapján a virilista-lajstrom összeállitását czélozza, miután erről és ily módon a törvény nem intézkedik, elutasitotta, ellenben a felebbezés azon részének, hogy a névsorból *Tuczentaller* Lajos városi pénztáros és dr. *Stár* Lajos városi ügyész neve töröltessék, helyt adott, mert nevezettek az 1886. t.-c. 58. §-a szerint hivataluknál fogva amugy is tagjai a képviselő-testületnek. *Vidt* Géza felfolyamodásának is helyt adott az alispán és a *Bierbauer* örökösöket a póttagok sorából töröltetni rendelte, mert a legtöbb adót fizetők névsorába csakis egyes egyen vagy jogi személy vehető fel, nem pedig egy család, mely tagjai közt az öröklött vagyont még fel nem osztotta.

— **Iparhatósági megbizottak.** A minden évben eszközlendő iparhatósági megbizottak választása e hó 28-án 1, mond e g y választó jelentkezése mellett ejtetett meg. Ez az egy szavazó a következőket tüntette ki bizalmával: Michaelis Frigyes, Koller Mátyás, Förster József, Holecius Tófor, Szeybold Kálmán, Wenzl Károly, Simon János, Karner Vilmos, Wernitz János, Scheiber János, Schreiner János, Szenekovits Károly, Fuchs János, Frankenberger Károly, Karner Mátyás, Ringhofer Lajos, Brader József, Benedek Ernő, Tangl Adolf, Gruber Károly iparosokat, kik a városi tanács mellett; továbbá: Lauringer János, Fröhlich Lajos, Leiner János, Gruber Adolf, Gruber Gusztav, Klement Károly, Schranz József, Schneller Ernő, Mederl János, Fekete József, Nagy Lajos, Stifter József, Jánosa Gyula és Szammüller Károly iparosokat, kik a helybeli szolgabirói hivatal, mint elsőfoku iparhatóság mellett leendő iparhatósági megbizottak.

— **Karácsony a postán.** Elhangzottak immár ujra a keresztény világon a megváltás bölcsőjétől, a betlehemi jászolytól az angyali szavak: „Gloria in excelsis Deo et

---

giréthi vagyon, nem szorult rá. Szép lány, az megkerül száz, ha megunt egyet. Mi tartotta volna vissza? Morálszabályok? Arisztokra, őt nem kötelezik. Klárát nemsokára láttuk a faluban. Bojár a misére. Gyászruha volt rajta. Kérdezték, ki halt meg? azt mondta: a boldogságom. Furcsa excentrikus leány. Senkije se halt meg, a szerelmét gyászolja. Az anyja kérte, hogy kerülje ki a világ gunyját. Hiába beszél annak. Az rem törődik a világgal. — Hát Giréthyné beletörődött. A farsangon már ott volt a megyebálon. Tudja, még javabeli aszszony. Negyven éves sincsen. De Klárát azóta hiába várjuk bálra, mulatságra. Elvétve látjuk egy-egy perczre, ha bejön a faluba ünnepi misére. Elénte megriadtunk a fekete ruhájától, a szomoru arczától. Haragudtunk is a kevermesi grófra. Most már kezdünk beletörődni. A gróf jó fiu, vig czimbora, nem restell velünk pajtáskodni. Aztán, istenem, kinek mi köze a nagy urak dolgához.

Hajós Szilárd idegesen dobolt az ujjával az asztalon. Egyszerre erősen a szeme közé nézett a beszélőnek.

— Es önök megűrik maguk között azt az embert, aki nyomorult módon, ok nélkül eldobta magától azt a nőt, aki őt igy szerette? . . . .

Olyan hangosan mondta e szavakat, hogy az ispán abbahagyta a dalolgatást és mindenki odanézett a beszélgetők felé.

A doktor a vállát vonogatta. Zavarban volt. Egy perczig nem felelt a kérdésre, aztán cynikusan mondta:

— Eh! Nem a mi dolgunk! Nem a gróf az első, aki egy leányt ott hagyott. Oka nem volt a szakitásra. Az a lány liliom, tiszta. De ha megunta, mit tegyen mást. Otthagyta. De nem kaczagott rajta, mint sokan tettek volna. Oh, sokkal finomabb ember, gavallér!

Hajós Szilárd felegyenesedett a székről. Mintha köd ülte volna meg az agyát! Köd, a min keresztül látszik homályosan egy szép szomoru lány fehér arcza, fekete ruhája. Ökölbe szoritott kezén kéken kidagadtak az erek. Szeme tüzes szikrákat szórt. Valami hatalmas, belső érzés késztette, hogy kifakadjon; izgatottan, sietve dobta oda a szót:

— Ez! Gavallér? Hát én felhatalmazom az urakat, mondják meg a kevermesi grófnak, hogy én őt itt, mindenki füle hallatára gyávának, nyomorultnak mondtam! . . .

Kemény mondás volt. Kiröppent. Férfi mondta.

Az elszörnyedés moraja zugott át a szobán. Az utolsó szavak közben váratlanul kinyilt az ajtó, magas, elegáns fiatal emker állott a küszöbön. Az urak észrevették.

A doktor elsápadt, fülébe sugta a mérnöknek: — a gróf! . . . .

Hajós Szilárd egy pillanatra összerezzent. Aztán szilárd lépésekkel odament a grófhoz, s megmondta neki a nevét. A gróf szó nélkül átnyujtotta a névjegyét.

A mérnök megemelte a kalapját az urak felé, és eltávozott.

A következő perczben ment a gróf is. Magával vitte a doktort, akitől egyrészt közelebbi magyarázatot remélte hallani a váratlan insultusnak, s a kire különben a történtek után másnap szüksége levén, egyetmást meg kellett vele beszélnie.

A mulatság végkép megbomlott. A másik mérnök sietett a collegája után, hogy felajánlja neki szolgálatát a kinos ügyben. Az egész eset oly váratlanul történt, hogy az urak az első megdöbbenés hatása alatt a casuson való rágodást másnapra hagyva, sebtén haza szeledtek. Mikor a kis segédjegyző egy fel óra mulva beállitott nagy diadallal a városból hozott czigánygyerekekkel, nem tudta kitalálni, miért sötét az egesz kaszinó.

Megtudta másnap. Nagy eset volt az! A falu hirhordói másnap délre egész regénynyé verték fel a dolgot. A mérnök fellépése Kevermes urával szemben a legromantikusabb találgatásokra adott okot. Általában nem hitték el, hogy Hajós Szilárd nem ismerte azt a leányt, a kiért a bosszuálló nemezis szerepére vállalkozott. Valószinünek tartották, hogy már régi ismerősök. Sőt egyesek tudni vélték, hogy épen Giréthy Klára kedveért vállalt állást a Vágszabályozási társulatnál ebben az Isten háta megett fekvő kis faluban.

Egyben megegyeztek valamennyien: várták lázas, türelmetlen érdeklődéssel az ügy lebonyolitását, előre sajnálkozva a mérnökön, akit a gróf a megyei czéllövészetek állandó győztese, bizonyosan halálra fog durranlani.

Egy nappal később aztán futó tűz gyanánt kelt szárnyra a hir, hogy a giréthi határon lefolyt párbajban a gróf Hajós Szilárdot keresztül lőtte. A grófé volt az első lövés, a mérnökre nem is került a sor. Kemény sebet kapott szegény. Haza se lehetett a lakására hozni. Odavitték a giréthi kasznárhoz, a kinek a közelben volt a lakása. Legyen ott, amig jobban lesz, vagy amig el nem pihen szegeny!

— Nem adok az életéért egy vakgarast! — Beszélte a kaszinóban a doktor. — Ma vagy holnap meghuzhatjuk szegénynek a harangot. De a mi az örökneknek is avatkozik a más ember dolgába! . . .

Ekként hát várták a szomoru hirt Giréthről minden perczben. A postás gyereket megostromolták, valahányszor a pusztáról jött. Az annyit mondhatott csak, a jámbor, hogy a tens mérnök úr még mindig nem hót meg, hanem vajh silányul áll az állapotja! Ennyi pedig a kaszinóba járo urak kiváncsiságát nem elégitette ki.

Csak a giréthi kasznár jönne be már a faluba. De azt, mintha elnyelte volna a föld. A másik mérnököt se látni soha. Az is odakinn van örökösen a pusztán a sebesült mellett. Maga a gróf elutazott, nem tudják hova. Az is erdekelte az urakat szörnyen, vajjon Girétbyék hallották-e a dologról? Vajjon a szegény Klárát nem rázta-e fel lethargiájából a fiatal mérnök nemes önfeláldozása? Megél-e hát Hajós, vagy belehal a sebébe? Botrány, hogy mindezekre a kérdésekre nincsen aki feleletet adjon. Pedig hát gyötri a kiváncsiság az egész falut.

Az idő azonközben tett szépen, lassan. Jó egy hónap mult már el a verekedés óta. Az urak kezdtek egyébbel törődni a kaszinóban, mint a mérnök casusával. Közeledtek a megyei választások, megkezdődött a kortesked és, pipaszó, pohárkoccingatás mellett. Hajós Szilárd, isten eltesse, kiment a divatból.

Egy szép délelőtt, épen az ebed előtti sört szedték be az urak. Kocsirobogás hallatszott. Odasiettek az ablakhoz. — Nini, a Giréthyek lovai, — mondá a doktor. A könnyű hintó csendesen, csaknem léptetve oihaladt az ablak alatt. Az urak alig hittek a szemüknek. A hintóban ott ült a mérnök, Hajós Szilárd. Az arcza sápadt volt, látszott rajta a betegség nyoma. Mellette egy éjfekete haju szép leány, könnyű r ó z s a s z i n r u h á b a n. Rózsa volt a keblére tűzve, égő, piros, mint az arcza.

— Lehet-éges-e? Giréthy lány. Boldogság ragyogott a szemében. Piros rózsa volt a keblén. H a l v á n y r ó z s a s z i n volt a r u h á j a! . . *Varsághi Zoltán.*

in terra pax hominibus bonae voluntatis". Eltűntek immár az édes szülők szemeiből a boldogitó öröm könyüi, melyeket a karácsonyfa előtt örömárban uszó gyermekeik boldogsága csalt oda! Elhangzott immár a postaintézet munkássereg énak szivéhez hivatása magaslatára emelkedő lelkének intő szózata: „ember, feszitsd meg erőidet, a haza rendkivüli munkát vár tőled!" Elmult a szép karácsony, mely ugyszólván mindenkinek örömünnep, s a vele együttjáró nagy postai forgalom immár lecsillapitva. Az a sereg, mely jól megértette az intő szózatot, mellére téve kezét, letörülvén a nagy forgalom által vállaira vetett munkától homlokán gyöngyözött verítéket, már megnyugodva kiálthat fel a hazája érdekeit kötelességtudással párosult szorgalommal szolgáló munkással: „megtevénk édes hazánk, amivel tartozánk!" Már most engedve az érdeklődő kiváncsiságnak, vessünk egy pillantást itteni posta- és távirdahivatalunk forgalmi előjegyzéseibe s lássuk, mit hozott ide és vitt el innen a „Jézuska". Beérkezett f. hó 18-ától 25-éig bezárólag összesen (tehát 8 nap alatt) 1656 drb postai csomag. Ebből itt kézbesitetett 1140 drb. Átmenő és itt feladott továbbittatott összesen 1114 drb. Mult évihez viszonyitva jóval kedvezőbb az eredmény, jóllehet az idei lágy időjárás miatt a Jézuska (tán nem csalódunk) sok romlandó czikket nem hozhatott s nem vihetett el!

Hechinger Imre
kir. posta- és távirótiszt.

— **A nők köszönete.** Mindkét nőegyesület elnökségei lapunk utján legbensőbb köszönetüket nyilvánitják azoknak, akik szives adományaikkal, lehetővé tették annyi szegény gyermek felruházását és ajándékokkal való ellátását.

— **Szilveszterestély.** A helybeli „Concordia" férfidalegyesület holnap este ½8 órakor a bálház kistermében nagyváltozatu énekprogrammal Szilveszterestélyt rendez. Meghivatik az egylet pártoló tagjain kivül, a város összes tiszteséges közönsége. Belépti dij nincs.

A rendezőség.

— **Halálozás.** Lapunk szerkesztőjének apósa, *Horváth* Endre, székesfehérvári óvó, e hó 22-én 60 éves korában jobb létre szenderült. A boldogult 48-as honvédtiszt volt és a nevelői pályán 28 évet töltött.

— **Biróválasztás.** Rohoncz nagyközség e hó 28-án birót választott. A községi ügyek előmozditása körül 9 éven át érdemeket szerzett mostani biró, *Winkler* Károly, ki mellett Rohoncz értelmisége lépett sorompóba, a választáson elbukott. Megválasztották ifju *Tonner* Samut, kit különben szintén értelmes embernek mondanak.

— **Nem mindig jó a felebbezés.** Sopronban valami *Zügn* Nándor, ki szeretőjét *Geeb* Terést az utczán késszurásokkal sulyosan megsebesitett, kilenc havi börtönbüntetést kapott. Az elitélt felebbezett és a győri kir. tábla a büntetést felemelte 1½ évre. Zügn ujra feljebb vitte ügyét, de vesztére, mert a kuria 3 évet szabatt a kesforgató szerelmesre, ki már hozzátogott büntetésének letöltéséhez.

— **Gyászrovat.** Kapjuk a következő gyászjelentést: Bertók Károly jegyző a maga, úgy fia: Károly ifj. özv. Stelczer Mihályne szül. Schöckh Mária, ör. Stelczer Mihályné szül. Lange Krisztina, Stelczer Krisztina férjezett Wehler Antalné, Stelczer Adolf, Stelczer Franciska, valamint az összes rokonság nevében fájdalomtól megtört szivvel jelenti felejthetlen neje, édes anyja, leánya, unokája, testvérüknek és rokonnak *Bertók Károlyné*, szül. felső- és alsó-eőri Stelczer Herminnek folyó évi deczember hó 23-án éjfelben életének 33. évében történt gyászos elhunytát. Boldogultnak földi maradványai f. hó 25-én délután 3 órakor fognak az evang. hitvallás szertartása szerint a rohonczi evang. sirkertben örök nyugalomra tétetni. Rohoncz, 1893. deczember 24-én. Béke és áldás hamvaira!

— **A Magyarország** első számainak gazdag választékos tartalma nemcsak a lap értékének, politikai pártállásának körvonalait tünteti fel, hanem a hirlapirodalomnak magas intelligenciájával arról győzött meg bennünket, hogy a *Magyarország* esti megjelenésével, a közlekedések, érintkezések közvetlenségét bámulatos előnynyel képes értékesiteni. — Táviró-, telefon-összeköttetései, melyek — értesülésünk szerint — szerkesztőségének helyiségeibe futnak egybe, arra képesiti e lapvállalatot, hogy mi, a vidék közönsége — a kezdet nehézségeinek daczára alig néhány óra alatt a világ eseményeiről, s az ország különböző vidékeiről kimeritő és megbizható tudósitásokat nyerünk. A *Magyarország* este 7—11 óra között készül: s az utirányok szerint a leggyorsabb vonatokkal fokozatosan nyer továbbitást, ugy, hogy például Vácott félkilenckor, Brassóban, tehát az ország legtávolabbi vidékén is két órakor már a kézbesitő kezében van. Ide Kőszegre már délelőtt ½8-kor jön és igy az esti lapokkal egyidejüleg kapjuk, a mi ránk nézve fölötte fontos.

— **(Rövid hirek.) Beteg herczeg.** Hg *Esterházy* Miklós sulyos betegen fekszik becsi palotájában. Környezete a legrosszabbtól tart. — **Jövő évi ujonczok.** Kőszeg városa részéről a jövő sorozatra összesen 157 ujonc kerül állitás alá és pedig 74 I., 41 II. és 42 III. korosztályu. — **Időjárás.** Az enyhe, szinte tavaszias napokat csütörtökön csipős szél váltotta fel és tegnapra kemény hideg lett. — **Községek egyesitése.** A járásban Kis- és Nagy-Pöse, Ludad és Seregélyháza, Lukácsháza és Kis-Csömöte községek egyesittetni fognak. A miniszter ez ügyben már információt kért a főszolgabirói hivataltól. — **Villamvilágitás.** Sopron város köztörvényhatósági bizottsága *Habertha* Sándor elektrotechnikusnak egyhangulag megadta az engedélyt villamos világitásra szolgáló telep létesitésére.

Nyilt-tér.

A m. k. államvasutak gépgyára.

Gőzcsépiógarnitúrák.
hangerkazanos
lokomobilok,
szalmakazaló-gépek,
gőzkukoriczamorzsolók, Stibor-körfürészek
mindig csak
A M. K. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRA vezerügynökségenél
Budapest, VIII., József-körut 11. sz. a.
rendelendők meg.

Tüzelőfa- és kőszén-eladás.

Van szerencsénk a t. közönségnek ezennel tudtára adni, hogy faraktárunkban a legjobb minőségü

TÜZELŐ BÜKPA

(házba szállitva) a következő árakon kapható:

I. osst. bükhasábfa	meter ölenként	14 frt.
Bük-dorongfa	„ „	12 „

100 kg. wiesi fényszén 1 frt 40 kr.

200 kg. megrendeléseénél házba szállitva.

Fa és szén megrendelhető császár-uteczai lisztraktárunkban.

Czeke József és társa.

BUDAPESTI HIRLAP.

Előfizetésre

hivjuk fel tisztelettel a u. é. olvasó közönséget a

BUDAPESTI HIRLAP

1894-ik évfolyamára (XIV. évfolyam.)

Az ujságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesitése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedélylyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, igy is csak hetek mulva. Ma huszonnegy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesitsük nemcsak hazánk, hanem az egész világ uevezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájékáról s az ország minden népesebb pontjáról hirt aduak mindarról, a mi igényt tarthat a müvelt ember érdeklődésére. Tudósitásaink e rengetegéből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszetősen feldolgozni azt, ami a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes: **ebben a Budapesti Hirlap fennállása óta eddig utói nem ért példaadással járt elől,** mert szerkesztőségünket az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira ujságjától, mint azt, hogy pontosan, megbizhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közmüvelődési érdeke, ez a mai zsurnalisztika fejlődési iránya.

Ott pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, a hol magának a Budapesti Hirlap-nak a véleménye, itélete, iránya, karaktere, egyszóval egyénisége nyilatkozik meg, tizennégy évi tüzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hirlap-tól.

Az előfizetési feltételek a következők:

Egy hónapra frt 1·20 | Félévre . . . frt 7·—
Negyedévre frt 3·50 | Egész évre frt 14.—

A fő- és szakváros területen házhoz hordva, vidéken a póstával expedialva.

Vidékről legcélszerübb a postautalványon való előfizetés. Cim:

BUDAPESTI HIRLAP kiadóhivatala,
BUDAPESTEN,
VIII. kerület, Rökk Szilárd-utcza 4. szám.
József-körut 5. szám.

2781/893.

Póthirdetmény.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirré teszi, miszerint a kir. kincstár végrehajtatónak kisk. **Virág Béla, Irén, Aladár, Irma** és **Gizella** végrehajtást szenvedettek elleni 21 frt 12 kr. és járulékai iránti végrehajtási ügyében 2306/93. szám alatt kibocsátott árverési hirdetményben a kőszegi 2292. számu tjkvben felvett A I 971. helyrsz. 575. hrsz. csorda-uteczában levő házból és kertből, ugy kiskoru **Virágh Bélát, Irént, Aladárt, Irmát és Gizellát** illető felére, mint **Ranbauer Magdolna** társtulajdonos felére vagyis az egész ingatlanra 752 forint kikiáltási árban a kőszegi kir. járásbiróság hivatalos helyiségébe

1894. évi január hó 22-ik napjának délelőtti 10 órájára

kitüzött árverés az 1881-ik évi LX. t.-c. 167-ik §-a alapján a **kőszegi takarékpénztár** végrehajtató érdekében és 800 frt tőkekövetelése és jár. kielégitése végett megtartatni fog.

Kőszegen, 1893. szeptember 30-án.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Tea, rum, cognac, kávé.

Minden egyes czikkeink jósága és valódiságáért teljes jótállást vállalunk.

Kovács és Mezey

tea- és rumnagykereskedők

ajánlják a saját londoni és finmei ügynökségeik által direct importált elsőrendü és válogatott

chinai és orosz
karaván tea-nemeket,
szintugy a
hamisitatlan jamaika-rumot,
utolérhetetlen minőségü
braziliai rumot.
Franczia és belföldi
COGNAC
csakis a legkiválóbb czégektől.
KÁVÉ
válogatott minőségekben 4¼ kilós postacsomagokban barhova dijmentesen
Kimeritő árjegyzék kivánatra dijmentesen.

BUDAPESTEN:
Főüzlet és iroda: **Dorottya-utcza 13. sz.**
Fiók-üzlet: **Kerepesi-ut 6. sz.** ezelőtt Bieber A.
Dreher Antal kőbányai sörfőzdéje palaczksöreinek főelárusitói.

Figyelmeztetés.
A n. é. közönséget a saját érdekében figyelmeztetjük, hogy bevásárlásainál mindig csak elsőrangu megbizható czégekhez forduljon és magát hangzatos és olcsó árakkal csábitó hirdetések által tévutra ne vezettesse.

Meg nem felelő minőségek visszavételetnek. — Viszonteladóknak külön árjegyzék.

Vidéki rendelmenyek pontosan postán vagy vasuton kivánat szerint küldetnek.

3408/93.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy **Vidt Géza** ügyvéd kőszegi lakos végrehajtatónak **Stierling Jánosné** szül. **Franger Teréz** végrehajtást szenvedők elleni 12 frt 77 kr. tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében (a kőszegi kir. járásbiróság) területén levő Város Hodász községben fekvő a városhodászi 14. számu tjkben A I. 1938/a. 424/b. 1680/a. hrsz. ½ részben ifj. **Stierling János, Stierling Mária, Stierling Anna** kisk. és **Stierling Julia** kisk. ½ részben **Stierling Ferencz** és neje **Laki Terézia** és ½ részben végrehajtást szenvedő **Stierling Jánosné** szül. **Franger Teréz** tulajdonául felvett egész ingatlanokra 102 frtban, a városhodászi 617 szám tjkvben A † 1958. hrsz. feleresben ifj. **Stierling János, Stierling Mária, Stierling Anna** kisk. és **Stierling Julia** kisk. másik feleresben végrehajtást szenvedett **Stierling Jánosné** szül. **Franger Terézia** tulajdonául felvett egész ingatlanra 51 frtban, végül a városhodászi 22 szám. tjkvben A I. 362. 2086. 144 hrsz. 117 házas, telki birtokból **Stierling Jánosné** született **Franger Teréziát** illető felére az árverest 326 frt ezennel megállapitott kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fenneb megjelölt ingatlanok az

1894-ik évi február hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Város-Hodász község házánál

megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverézni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 10 forint 20 krt illetve 5 frt 10 krt és 32 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kőszegen, 1893. évi november hó 21. napján.

A kőszegi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Hirdetések.

Valódi

gyógyhatásu Malaga-Sect

a klosterneuburgi cs. és kir. borvizsgáló hivatal taglalása szerint egy

nagyon jó, valódi Malaga,

kitünő erősitőszer gyöngélkedők, betegek, gyógyulófelben levők, gyermekek stb. szánára; vérszegénység és gyomorgyengeség ellen hatása nagyszerü. Kapható a

spanyol bornagykereskedés VINNADOR

BÉCS HAMBURG

törvényileg bejegyzett védjegye alatt 1/1 és 1/2 eredeti palaczkokban.

Továbbá különféle

kitünő külföldi borok

eredeti palaczkokban és eredeti árakon.

Raktáron vannak Kőszegen:

Babics István gyógyszertárában, Jánosa Gyula füszerkereskedésében, Lenner Mária kávéházában és Waisbecker Ede füszerkereskedésében.

A „Vinnador" nevre és a törvényesen bejegyzett védjegyre szigoruan tessék ügyelni, mert valodiságáért csak akkor kezeskedhetünk.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerü és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták,
Konkolyozók (trieurök)
Széna- és szalmasajtók,
Takarmány-füllesztők,
Takarék-főző-üstök,
Szecskavágók,
Répa- és burgonya-vágók,
Darálók,

elismert legjobb minőségen és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és társa

gazdasági gépgyárában

Bécs, II/1, Taborstrasse 76. sz.

Árjegyzékek ingyen. — Képviselők felvétetnek.

Téli cura. Tavaszi cura.

WILHELM

antiarthritikus és antirheumatikus

Vértisztitó-theája

világkiállitásokon

első aranyérmekkel kitüntetve.

A szervezet legfontosabb része a vér és minthogy minden törekvésünk oda összpontosul, egészséges testünkben egészséges lélekkel birni, ehhez az alapfeltétel az embernek egészséges vért szerezni.

Aki abban a szerencsés helyzetben van, hogy teljes egészségnek örvend, az bizonyára nem szorul semmi orvosságra, de még a természettől ilyen módon megáldottnak is ajánlható, hogy forditson különös figyelmet az élet legfontosabb alkotó elemére, a vérre.

Meg legyen szabad arra utalnunk, hogy a vér egy olyan folyadék, mely a zárt cso-systemában folyik a testen keresztül, ezenközben az egyes testreszeknek a táplálo anyagot szolgáltatja, és az anyagcsere folytán használhatatlanná vált, szervi anyagokat felveszi és vezeti azokat kiválasztás czéljából a különböző szervekbe. *A vér képezi tehát az összes táplálkozás középpontját.*

A természetes táplálkozás mindig ajánlható. Sok emberi természetnél azonban nem elegendő, ugyszólvan mindig szigoruan szabály szerint élni s hogy sem az evésben, sem az ivásban tulzásba ne essék. A legnagyobb szabályszerüség daczára is zavarások lépnek előtérbe, melyek a jó izlést megrontják és ezeknek hatása leginkább a vérkészitésben nyilvánul. A legtöbb embernek még csak sejtelme sincsen szenvedései okáról és maga az orvos sem találja el mindig a helyes diagnózist. A beteg ember természetesen szeretne egészséges lenni, de, hogy az egészséges ember egészséges is maradjon, arra nagyon kevesen gondolnak.

Miután fönnebb bebizonyitottuk, hogy a vér a középpontja a táplálkozásnak, nemcsak a beteg, hanem az egészséges embernek is oda kell törekednie, hogy vérét tisztán tartsa. Mindenesetre ehhez az egészséges táplálek a fokelliek, de ezzel még nincsen minden megtéve; meg a legerősebb és legegészségesebb embernek is szüksége van segédeszközökre, hogy megakadályozza oda nem tartozo anyagoknak a vérbe jutását, vagy hogy azokat onnan kiküszöbölhesse. Ilyen szer az emberiség javára már 50 év óta létezik s ez „Wilhelm antiarthritikus és antirheumatikus vértisztitó theaja", melyet kizárólag WILHELM FERENC Neunkirchenl (Alsó-Ausztria) gyógyszertárőe készit.

Aki vérét rendes állapotban fenn akarja tartani, nevezetesen azok, kik *köszvényre* vagy *rheumatikus bántalmakra* hajlandók, azok időközönkent óvszerül ezt használják. Szenvedőknek ez a vértisztitó-thea, mely a legbalzsamosabb és legillatosabb növényekből készul, valósággal nelkülözhetlen szer. A jelenkor legnevezetesebb doktorai és tanárai: *Oppolzer, Fenzl, Müller tanárok, dr. Wernar Todor,* a berlini chemiai laboratorium igazgatója, *dr. Jonell, Tivoeen, Hasz* és mások elismerik, hogy ez a thea *minden vérbetegségnél,* tehat köszvényi és rheuma-bántalmaknal ellen is, *emasztési zavaroknál, szorulásnál, vértolulásnál, májbántalmaknál, scrophulánál, feher folyásnál, rosz aranyérbantalmaknál csodalatos hatással bir.* De *kiütéseknél* is, melyek legnagyobb részt a romlott vérnek következmenyei, valamint a makacs *sömörnél* és *chronikus daganatoknál* is ez a thea *alapos tisztitó-hatásunak bizonyult.* Miután pedig az idegrendszer szintén összefüggesben van a vérrel, ez az *általános gyógyszer hypochondria hysteria, heves ideg- és kedélyizgalmaknál* is bámulatos eredményeket ért el. Majd ezt lehetne mondani, hogy nincsen emberi bantalom, mely ellen ezt a theat sikerrel alkalmazni ne lehetne.

Azért minden egészségesnek és betegnek egyaránt ajánlhatjuk, hogy WILHELM antiarthritikus és antirheumatikus vértisztitó-theájának egy háztartásban sem szabad hiányoznia.

Nyári cura. Őszi cura.

Ára csomagonként 1 frt o. é.

Kapható a készitőnél: WILHELM FERENC neunkircheni gyógyszertárosnál Alsó-Ausztriában, valamint az osztrák-magyar-monarchia minden gyógyszertárában, csak vigyázzon a m. t. közönség, hogy mindig tisztán

„Wilhelm antiarthritikus és antirheumatikus vértisztitó-theáját" kérje.

A SCHICHT-féle

szabadalmazott szappan

egy uj, eddig még el nem ért mosóerővel biró és kiadós szappan; a mosásnál a ruhának a legszebb

fehér szint

adja; a legjobb mosószer

gyapju- és selyemszövetek,

a legmegbizhatóbb tisztitó és fertőtlenitő szer hetegruha részére.

A SCHICHT-féle

szabadalmazott szappan

nem tartalmaz semmiféle, a ruhára nézve ártalmas vegyületeket, amiért alulirott czég kezeséget vállal.

A SCHICHT féle

szabadalmazott szappan

csak akkor valódi, ha a csomagolási papiron „SCHICHT'S PATENT-SEIFE" felirat, egy „hattyú" mint védjegy és a védjegyeznek 48.911 és 4507 lenyomatva vannak.

Az eladási helyek felragaszok által tudhatók meg.

Georg Schicht, Aussig a. d. **Elbe**

Seifen-, Kerzen-, Oel- und Corosinfabrik.

Köszvény és csuzban szenvedőknek ezennel a legtágabb körökben

Horgony-Pain-Expeller

elnevezés alatt dieszerőleg ismeretesse vált *Amet. Capsicum* czannal készitett házi-szer gyanánt legyen emlitve. Ezen nepszerü házi-szer 25 óta, mint legmegbizhatóbb bedorzsoló és ismeretes és minthogy a hozzá hasonlók kuruzslók által, a kik használtak igen kedvetlenül, úgy hogy tovabbi kuruzslók ajanlásra nem szorul. Üvegje 10 kr., 70 kr. vagy 1 f. 20 kr. kapható. Azonban tárban kaphato. Azonban csak a vörös horgonnyal ellátott üvegek valodiak. Ha mert csak a valódi Pain-Expeller helyben nem volna kapható, akkor forduljunk a gyártóhoz: Richter a gyártók gyógyszertárához „az arany oroszlánhoz" Prágában vagy gyógyszerészhez Budapesten.

Török József gyógyszerész

Előfizetési felhivás

A

„Képes Családi Lapok"

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilap 1894. év folyamára.

Megjelen minden vasárnap, diszes kiállitásban, tetszetős boritékkal.

A „*Képes Családi Lapok*" a legelterjedtebb, legdiszesebb s legolcsóbb *képes hetilap*, a mely szivet és lelket nemesit, hasznos és ismeretterjesztő olvasmányokat nyujt a magyar müvelt olvasóközönségnek.

A „*Képes Családi Lapok*" a legmagasabb irodalmi nivón álló lap, mely körül nemzeti irodalmunknak első rangu irói és irónői tömörülnek; igy az 1894. évi első szám következő iróktól hoz közleményeket: JÓKAI MÓR: „Hogy is volt ez a dolog?" (Beszély), BENICZKY BAJZA LENKE: „A sors koczkája" (Regény), TŐLGYESI MIHÁLY: „A gyémánt gyü ü" (Humoreszk), P. CSORBA ÁKOS: „A Bosporus partján" (Rajz), STILLER tanár: „A fűzőről" (Orvosi czikk) stb. stb. Költeményeket irtak e számba: KOMÓCSY JÓZSEF, VARSÁNYI GYULA, FELEKI SÁNDOR dr. A regány mellékletet LAUKA GUSZTÁV irta, czime: „Pásztortüz és lidérczfény". — A képek az uj év alkalmából valók, s igen találó rajzok. A mi különös érdeket kölcsönöz e számnak az, hogy az abban megjelent közlemények iróinak arczképeit, s sajátkezü aláirásait is veszi az olvasó.

A „*Képes Családi Lapok*" évenkint, a szövegbe nyomott több regényt ad, elsőrangu irók tollából.

A „*Képes Családi Lapok*" két hetenkint megjelenő melléklapja, a „*Hölgyek Lapja*" háztartási és divatrészszel ellátva, teljesen nélkülözhetővé tesz minden más divatlap tartását.

A „*Képes Családi Lapok*" a fentebb emlitett szöveg között megjelenő regényeken kivül évenkint, több önálló, eredeti, beköthető regényt ad jutalmul előfizetőinek.

S mindezen előnyök daczára, a „*Képes Családi Lapok*"-nak a „*Hölgyek Lapja*" czimü divatlappal és *Regénymelléklettel* együtt, előfizetési ára *egész évre* csak *6 forint, félévre 3 forint, negyedévre 1 frt 50 kr.* Az előfizetési pénzek a lap kiadóhivatalához: *Budapest, Nagykorona-utcza 20. szám* küldendők, amely kivánatra mutatványszámokat dijtalanul küld bárkinek, ha az iránt levelezőlapon megkeresetik.

Aki az egész évre szóló 6 forintnyi előfizetési összeget 80 kr. csomagolási és postaszállitási dijjal egész évre beküld, annak 4 regényt. — aki félévi 3 frt előfizetési összeget és 40 kr. csomagolási és postaszállitási dijat küld be, annak 2 regényt, s aki 1 frt 50 kr. negyedévi előfizetési dijat s 20 kr. csomagolási és postadijat egyszerre küld be, egy eredeti regényt küld ajánlva és dijmentesen jutalmul a kiadóhivatal.

A „Képes Családi Lapok"
kiadóhivatala
Budapest, V., Nagykorona-utcza 20.

A
COGNAC-IPAR
Részvény-Társaság
BUDAPESTI CZÉG
KORONA-COGNAC

gyárára és gyártmányaira vonatkozólag a következő igazolványt adta ki az

Országos m. kir. közp. vegykiséri. khemiai és állomás.

(Földmivelési m. kir. ministerium.)

Sz. 1437.

1892. Az orsz. m. kir. chemiai intézet és központi vegykisérleti állomás részéről hivatalosan igazoltatik, hogy a **Cognac-Ipar részvénytársaság** cognacgyára a modern technikai és az egészségügyi követelményeknek megfelelőleg van berendezve s az ott gyártott készletből f. hó 21. napján hivatalosan vett (ötféle) cognacminták mindegyike kifogástalan jó minőségünek találtatott.

Budapest, 1892. október hó 28-án.

Az igazgató helyett:
Tóth s. k.

Kapható Kőszegen:
WAISBECKER EDE-nél.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.